

[N. P. Nielsen.]

I § 2 bestemmes det, at hegn på egen grund ikke må påføre naboen større ulemper end fælleshegn. Det anser jeg for at være en udmærket bestemmelse.

Ved fælleshegn forstås ifølge lovforslaget hegn, som rejses således, at der til hegnet afgives jord fra begge de tilstødende ejendomme, medens der ved egne hegn forstås hegn, som rejses på egen grund langs ejendommens skel.

Bestemmelsen i den gældende lov om, at nyt hegn altid skal rejses i skellinien har ikke kunnet forhindre, at loven er blevet omgået til stor skade for den tiltagende udstykning og bebyggelse.

I § 10 er der om fælleshegn opstillet en del regler, som mere svarer til forholdene i dag. Bl. a. står der, at hegnet bør kunne yde de tilgrænsende ejendomme en rimelig beskyttelse mod fredskrænkelser, men at det på den anden side ikke i højere grad end nødvendigt må spærre for lys, luft eller udsigt.

Endvidere bestemmes det i § 12, at fælleshegn ikke kan ombyttes eller ændres, før hegnsynet har underkastet forholdene en samlet overvejelse, og såfremt den foreslåede hegnsmåde ikke byder på overvejende fordele, bør en ændring eller ombytning ikke tillades. Dette gælder i ganske særlig grad levende hegn og stengårder.

Der findes i lovforslaget, som er ret omfattende, en række andre bestemmelser, der egner sig bedre til behandling i et udvalg, om hvis nedsættelse jeg senere skal tillade mig at stille forslag. Jeg skal derfor begrænse mig til disse bemærkninger, idet jeg på mit partis vegne skal anbefale det foreliggende lovforslag til en velvillig behandling i det høje ting.

Bjerg: Hegnsloven er ligesom vandløbslovgivningen, der blev ændret i forrige rigsdagssamling, af ret stor betydning, og det er rigtigt, at vi får den revideret. Det er jo meget gamle bestemmelser, der hidtil har været gældende. En lov om hegn og skel må være så tydelig i sin udformning, at der bliver så lidt plads som muligt for tvivl om paragraffernes fortolkning. Det har ofte været således, at uenighed om skel og hegn har forstyrret et godt nabo-forhold, hvad der tit har haft langtrækkende følger på helt andre områder. Det har været til bekostning og til ulykke for naboer, for dem selv og for deres familier. Derfor er det af stor betydning, at det nærværende forslag ikke alene bestemmer, hvad der er ret og skel, men at det også gør det på en

sådan måde, at menigmand ved, hvad han har at rette sig efter. Dette vil bidrage til, at tvistigheder på disse områder bliver så få som muligt.

De enkelte paragraffer, som den ærede ordfører for socialdemokratiet (N. P. Nielsen) har omtalt, skal jeg ikke komme ind på, da jeg nu hører, at der vil blive stillet forslag om udvalgsbehandling. Der er måske forskellige ting at rette, måske også tilføjelser at gøre, men det kan vi jo tale om dér. Mit indtryk af kommissionens betænkning er, at kommissionen har skabt et godt og solidt grundlag for en revision af den gældende lovgivning, og jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse i det høje ting.

Korsgaard: Det foreliggende lovforslag er jo blevet meget velvilligt omtalt af de to tidligere ærede ordførere, og jeg skal også for mit vedkommende erklære mig villig til at gå ind i en velvillig forhandling om lovforslaget, men alligevel er der visse ting, som jeg gerne vil have lov til her fra dette sted at gøre nogle bemærkninger om.

Jeg finder f. eks., at § 3 i lovforslaget er lovlig stærk; den vil måske under en udvalgsbehandling kunne lempes noget, eller i alt fald kan der måske på en eller anden måde gives hegnsynet ret til at dispensere. Der står i § 3, at elektriske hegn og pigtrådshegn langs gade, vej, sti eller plads skal være af den og den beskaffenhed. Nu ved jo enhver, der bor på landet, at der findes navnlig mange stier, som i gamle dage har været henlagt som skolestier og kirkestier, og som stadig står på vedkommende kommunes vejfortegnelse, men som ikke benyttes mere, og jeg vil derfor finde det urimeligt, om ikke hegnsynsmændene skulle have lov til at dispensere, når det drejer sig om anbringelse af hegn langs sådanne stier.

Derimod synes jeg, at § 10, stk. 3, er for lempeligt affattet. Der tales her om, at hegn ikke må hindre fri oversigt ved vej-kryds, vejstilslutninger eller vevsving eller være til ulempe for færdslen eller væsentlig forøge faren for dannelse af snedriver, alt-sammen udmærket, synes jeg, når bare det bliver håndhævet, men jeg har læst lovforslaget nogenlunde grundigt igennem, synes jeg, og jeg kan egentlig ikke finde, hvem der har påtaleretten, og hvem der har pligt til at påse, at det ikke sker. Det er også et forhold, der navnlig kommer frem på landet. Der kender vi det uhyre mange steder, at der er plantet hegn langs med